

Hvad gør man der? Der har man somme tider flere hundrede elever i klassen, og til gengæld har man så små hold til andre tider. Det eneste rigtige er altså at overlade det til gymnasiebestyrelsen, til ledelsen af det enkelte gymnasium. I øvrigt er der jo altså betydeligt større hold på handelsskolerne, men det er så en anden sag.

Kl. 17:09

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:09

Line Barfod (EL):

Jeg er lidt i tvivl om, om ministeren og vi andre snakker om det samme forslag. Det beslutningsforslag, der er fremsat, handler om ungdomsuddannelserne. Det handler ikke om folkeskolerne, der hører under kommunerne, for folkeskolen er der en klassekvotient på, og jeg går ikke ud fra – jeg har i hvert fald ikke på noget tidspunkt hørt det – at regeringen havde planer om at ophæve klassekvotientstørrelsen for folkeskolen, men det kan ministeren jo så oplyse, hvis det en ny plan, der ligger fra regeringens side.

Forslaget her handler om ungdomsuddannelserne bredt, så det er altså også handelsskolerne, som ministeren peger på her. Det er jo netop, fordi der er et kæmpe problem på rigtig mange handelsskoler – og på gymnasierne er der også ved at komme problemer – med, at der bliver flere og flere i klasserne, ikke til sangundervisning eller andre særlige arrangementer, men til grundundervisning er der simpelt hen ofte flere elever i lokalet, end der er plads til, og der er flere elever pr. lærer, end det er forsvarligt i forhold til en god undervisning. Og det hænger jo bl.a. sammen med, at der er for få penge på mange skoler. Så jeg vil bare høre, om ministeren er enig i, at vi snakker om et forslag om ungdomsuddannelser og overhovedet ikke folkeskole.

Kl. 17:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:10

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Min argumentation imod sådanne statslige, bureaukratiserende maksimumsbestemmelser gælder lige fuldt for folkeskoler, for gymnasier, for handelsskoler og for de øvrige ungdomsuddannelser. Derfor tillader jeg mig at svare i generelle termer.

Kl. 17:11

Formanden:

Fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:11

Line Barfod (EL):

Betyder det, at regeringen har en plan om at ophæve den maksimale klassekvotient for folkeskolen? For det er da noget af en nyhed, vil jeg sige, hvis regeringen mener, at den skal ophæves. Så det vil jeg gerne have et meget klart svar fra ministeren på. Og så vil jeg bare til bureaukrati sige, at hvis man ser på taxameterstyring, og hvad den giver af bureaukrati, er det langt, langt værre end at have noget så enkelt som en klassekvotientstørrelse, som jeg aldrig har hørt skulle give bureaukratiske problemer for folkeskolen.

Kl. 17:11

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:11

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har ingen planer om at ophæve noget som helst. Vi ønsker ingen initiativer på det her felt. Det er forslagsstillerne, som vil komme med nye tiltag og nyt bureaukrati med mistillid som baggrund.

Kl. 17:11

Formanden:

Vi siger tak til undervisningsministeren. Den næste ordfører er Troels Christensen.

Kl. 17:12

(Ordfører)**Troels Christensen (V):**

Vi skal vel faktisk helt tilbage til 1999, hvor der var overenskomstforhandlinger mellem GL og Amdtsrådsforeningen, og hvor man besluttede, at begrebet klassestørrelse skulle udgå. Og jeg vil tro, at det var, fordi man allerede dengang var klar over, at det faktisk var ved at være slut med, at klassestørrelse opfattedes som et centralt begreb.

Nu har vi så fået den ny gymnasierreform, og de gymnasiale ungdomsuddannelser er slet ikke struktureret med udgangspunkt i faste klasser, fra man starter, og indtil man har fået studenterhuen. Undervisningen på grundforløbet sker således sjældent udelukkende i stamklassen, men jo oftest på skiftende mindre hold. På studieretningen vil holddannelsen variere endog ganske betydeligt afhængigt af selve den sammensætning, der er af fag, og den kan være vidt forskellig. Det er jo meget individuelt, hvordan man sammensætter pakkerne til de enkelte elever. Det vælger de jo selv – valghold osv. – og det medfører jo selvfølgelig, at der er en øget smidighed i tilrettelæggelsen af undervisningen.